

2-תפלת מוסף INTRODUCTION TO

differs from the other תפילות in some additional ways: מוסף

משנה מסכת ברכות פרק ד' – משנה ז' – רבי אלעזר בן עזריה אומר: אין תפלת המוספין אלא בחבר עיר; וחכמים אומרים: בחבר עיר ושלא בחבר עיר; רבי יהודה אומר משמו: כל מקום שיש חבר עיר היחיד פטור מתפלת המוספין.

Translation: Rabbi Elazar son of Azaria says: One cannot recite Tefilas Mussaf except with a group of ten men. Our Sages say: a person may recite Tefilas Mussaf whether he is with a group of ten men or he is alone. Rabbi Yehuda says in the name of Rabbi Elazar son of Azaria: if he lives in a place where ten men congregate, and he cannot join them, he can rely on their saying Tefilas Mussaf and does not need to recite it himself.

What is חבר עיר? The following two commentators present different interpretations of the words. Each interpretation is based on which vowels you place under the word: חבר; i.e. is the word pronounced חֶבֶר or חִבֵּר?

רש"י מסכת ברכות דף ל' עמ' א' – אין תפלת המוספין אלא בחֶבֶר עיר – לא תקנוה אלא בצבור, חבר עיר – חבורת העיר, אבל לא ליחיד.

Translation: One cannot recite Tefilas Mussaf except with a group of ten men. This means that Tefilas Mussaf was instituted to be recited only when a group of ten men pray together. Chaver Ha'ir: A congregation of the city and not an individual.

פירוש המשנה לרמב"ם מסכת ברכות פרק ד' – [ז] חֶבֶר, שם תלמיד חכמים, נמצא פירוש חבר עיר חכם של עיר, והוא כנוי לתפלת הצבור, לפי שמתקבצים אצל חכם שבהם. ור' אלעזר בן עזריה אומר שאין מתפללים מוסף אלא בצבור. ואין היחיד חייב בה כלל. ור' יהודה קבל משמו שהיחיד חייב בה אם אין שם צבור שמתפללים תפלת מוסף, אבל אם היה שם בעיר צבור שמתפללים תפלת מוסף אין היחיד חייב באותה העיר להתפלל מוסף הואיל והתפללו אותה הצבור. והלכה כחכמים.

Translation: The word: Chavair means the place where scholars are found. That renders the meaning of the term Chavair Ha'ir as the scholar of the city. That is another way of saying, prayer in a group of ten or more men, joining with the scholar who lives among them for prayers services. Rabbi Elazar son of Azaria says that Tefilas Mussaf cannot be recited except with a group of ten men. That means that a person praying alone does not recite Tefilas Mussaf. Rabbi Yehuda heard in the name of Rabbi Elazar son of Azaria that an individual is required to recite Tefilas Mussaf if he lives in an area where ten men do not congregate for prayer services on a regular basis. However if he lives in a place where ten men congregate for prayer services on a regular basis, he is not required to recite Tefilas Mussaf when he prays alone since the group of ten or more men are reciting the prayer. The Halacha follows the opinion of the Sages.

We again see a circumstance in which תפלת מוסף is treated differently from the other תפילות and need to explain why some held that תפלת מוסף can only be recited in the presence of ten men while the other תפילות can be recited by an individual praying alone? בית הבהירה למאירי מסכת ברכות דף ל' עמ' א'—אמר המאירי הכונה לבאר בה ענין חיוב תפלת המוסף, ופירוש המשנה, ר' אליעזר אומר אין תפלת המוסף אלא בחבר עיר רצה לומר: בצבור, ששאר תפלות שהיו מתקנת אבות ראוי לחייב בהן את היחידים שהם כל עצמן תקנת יחידים הם . . . או שמא מתוך שאין אדם רגיל בה אין היחיד בקי בה והיא הפוטרת. וחכמים מחייבים ליחיד, והוא אמרם שדין תפלת מוסף בחבר עיר ושלא בחבר עיר ומפני שהם סוברים אנשי כנסת הגדולה תקנום כנגד הקרבנות ולא אבות כלל, ותקנום אף ליחיד כשאר התפלות; וכן שהכל בקיאים בה כשאר התפלות.

Translation: The Meiri said in an effort to clarify the requirements for reciting Tefilas Mussaf and to explain the Mishna in which Rabbi Elazar son of Azaria says that Tefilas Mussaf cannot be recited except with a group of ten men. This is the thinking behind the position of Rabbi Elazar son of Azaria: All the other prayers were instituted by our Forefathers. A person praying alone must recite them because the prayers were instituted by individuals . . . or because people are not accustomed to reciting Tefilas Mussaf, an individual does not remember its words and therefore is not required to recite it. The Sages, on the other hand, required individuals who pray alone to recite Tefilas Mussaf because Tefilas Mussaf was instituted by the Men of the Great Assembly as a memorial to the Korban Mussaf. Because they made Tefilas Mussaf a requirement, an individual praying alone must recite it. It is his obligation to learn the words just as it is his responsibility to know the words of the other prayers.

פני יהושע מסכת ברכות דף ל' עמוד א'—במשנה ראב"ע אומר אין תפלת המוספין אלא בחבר עיר כו'. וכתב רבינו יונה ז"ל שהטעם דנהי דבשאר תפלות פשיטא דכל יחיד ויחיד מתפלל היינו משום דאבות תקנום אלא דלאסמכתא בעלמא אסמכינהו רבנן אקרבנות משא"כ בתפלת המוספין שלא נתקנו כלל אלא משום הקרבנות ומש"ה אין להתפלל אותן אלא בציבור שהרי המוספין קרבנות ציבור הם,

Translation: In the Mishna we learned that Rabbi Elazar son of Azaria said that Tefilas Mussaf can only be recited in a group of ten men. Rabbeinu Yona gave the following reason for the rule: all the other Tefilos were established by our Forefathers and that is why individuals can recite them. Later our Sages added a second reason to recite the Tefilos; i.e. that the Tefilos commemorate the daily sacrifices. Tefilas Mussaf was instituted for the specific purpose of commemorating the Korban Mussaf. It needed to be recited in a group of ten men because the Korban Mussaf represented the sacrifice of the public.

כן נראה לי מתמצית דבריו אלא שלענ"ד יש להוסיף עוד טעם אחר משום דאכתי יש לדקדק על לשון חבר עיר שישנו כאן ומאי שנא דנקט ליה בהאי לישנא וטפי הו"ל למיתנא אין מתפללין תפלת המוספין אלא בציבור או בעשרה. לכך נראה לי דעיקר טעמא דת"ק משום דבמוספי יו"ט ור"ח עיקרן הוא שעיר החטאת שמכפר כדפרישית לעיל וא"כ לא שייך האי קרבן כלל ביחיד כשאינו מחוייב חטאת אלא דאכתי שייך בקרבן החטאת שמתכפרין בה הציבור ומשום הכי אין להתפלל אותה ביחיד כלל,

להבין את התפלה

Translation: That is how I would explain the essence of his comment. In my opinion we can add one more reason. That reason is based on the language used to describe the fact that Tefilas Mussaf must be recited in a group of ten. Those words are: Chever Ha'ir. Why did they choose that language concerning the requirements for reciting Tefilas Mussaf? Why not call the group of ten a Tzibbur or say a group of ten? Therefore it appears to me that the rule is based on the fact that part of the Korban Mussaf included a Chatas offering, a sin offering, a means by which to bring forgiveness to the Jewish People. That type of Korban has no link to individuals unless the individual is bringing the sin offering for something he did as an individual. The Korban Mussaf is linked to the congregation which seeks forgiveness by way of a Korban Chatas. That is the basis for the argument that Tefilas Mussaf should not be recited by an individual alone.

ואתי שפיר נמי טעמא דר"י שאמר משמו של ראב"ע כל מקום שיש שם חבר עיר יחיד פטור מתפלת המוספין והיינו משום דאמרינן בגמרא דמגילה וכי היאך קרבנו של אדם קרב והוא אינו עומד על גביו לכך התקינו נביאים אנשי משמרות של מעמדות שיהיו שלוחים של ערי ארץ ישראל. ואמרינן נמי בפרק בתרא דמגילה [דף כ"ז ע"ב] דחבר עיר היינו מה שעושיין טובי העיר דהוי ליה כאילו עושיין ברשות כל אנשי עיר נמצא דלפיי"ז אתי שפיר לשון בחבר עיר דקתני הכא דכיון שיש שם חבר עיר דהו"ל שלוחים של אנשי אותו עיר מש"ה היחיד פטור על ידיהם משא"כ ביחיד שלא בחבר עיר דנמצא שאין לו שום שייכות במוסף כיון דלא הוא ולא שלוחו עומדין שם משום הכי צריך להתפלל בפני עצמו כדי לזכור קרבן מוסף שהיו מקריבין בירושלים כשהיו אנשי מעמד דכל ישראל היה להם חלק בה, כן נראה לי נכון ודו"ק;

Translation: This fits well into how Rabbi Yehuda explained the position of Rabbi Elazar son of Azaria. He said that as long as there is a group of ten praying in the community, those praying alone do not need to recite Tefilas Mussaf. This is similar to what we learned in Maseches Megilah concerning the sacrifices of the community. The Gemara asks: how can a sacrifice be brought on behalf of the community when each member of the community is not present when the sacrifice is being brought. That issue was resolved by the Prophets instituting the practice of Ma'A'Mados. As part of that practice, representatives of the community would be present at the bringing of the sacrifices of the public. This type of representative action is seen again in the last chapter of Maseches Megilah (Daf 27b) when the Gemara describes the Chever Ha'ir as a distinguished person of the city. He is viewed as acting as representatives of the people of the city. Now we can explain why the Mishna chose to call the group of ten by the term: Chever Ha'ir. They are acting as representatives of each member of the community. That explains why an individual can rely on the group of ten reciting Tefilas Mussaf and does not have to recite Tefilas Mussaf himself. If a person is praying alone and his community does not have a group of ten reciting Tefilas Mussaf, he has no one upon whom to rely. He has to recite Tefilas Mussaf on his own in order to commemorate the bringing of the Mussaf sacrifice that was brought in Yerushalayim when there were representatives of the community present acting on behalf of the total Jewish community.

The rule that תפלת מוסף should be recited only in a group of ten men may have developed because of a difference between the קרבן מוסף that was the basis of תפלת

מנחה and שחרית תפילות of תמיד and מוסף that was the basis of the קרבן תמיד and מוסף רמב"ן ויקרא פרק כג- (ב) דבר אל בני ישראל – אבל לא האריך לבאר המוספים, שלא רצה שינהגו להם במדבר, ואחרי שמנה באי הארץ בחומש הפקודים וצוה לאלה תחלק הארץ (במדבר כו נג) ביאר המוספים כולם בפרשת פינחס שיעשו אותם בארץ מיד ולדורות. ועל כן אמר ביום הכפורים (לעיל טז לד) ויעש כאשר צוה ה' את משה, שעשה כן במדבר. והזכיר בפרשה הזו כבש העומר וכבשי עזרת, כי בידוע שלא ינהגו אלא בארץ, שהן באים בגלל הלחם שאמר בו (פסוק י) כי תבאו אל הארץ וקצרתם את קצירה וגו', אבל הימים עצמם נוהגים מיד.

Translation: The Torah did not go on and provide the details of the Mussaf sacrifices at this point because G-d did not want the Jewish People to bring Mussaf sacrifices while they were in the desert. Later when the Torah counts those who will be entering into Eretz Yisroel and provides that G-d will divide the land among them (Bamidbar 26, 53) the Torah relates the details about the Mussaf sacrifices. That occurs in Parshas Pinchas where the Torah provides that the Mussaf sacrifices will be brought, after the Jewish People enter Eretz Yisroel, immediately and for generations. That is why concerning Yom Kippur, the Torah says (Bamidbar 16, 34): and He did as G-d had directed to Moshe; that means that that the sacrifices of Yom Kippur were performed in the desert. Only after that does the Torah refer to the Omer sacrifice and the Atzeres sacrifice. By their nature those sacrifices could only be brought in Eretz Yisroel because they were based on producing bread. The bread that was the basis of the sacrifices was bread produced in Eretz Yisroel as the verse provides: when you come to land and harvest the crops. Notwithstanding the foregoing, they did celebrate the holidays themselves in the desert.

According to the רמב"ן, none of the קרבנות המוספים were brought while the Jews were in the desert. They began bringing those קרבנות only after they settled ארץ ישראל.

Rabbi Simcha Elberg in Volume 52, issue 6, Siman 32 (תשמ"ד, אדר א-ב, תשמ"ד), of the journal: בדין קרבנות, which Rabbi Elberg edited for many years, wrote an article entitled: מוספין במדבר in which he suggests a basis for the רמב"ן's position. He first explains the difference between the two sacrifices that were brought on behalf of the community; the קרבן מוסף and the קרבן תמיד:

הפרדס-על כן נראה להוכיח מכאן דיש הבדל גדול בין קרבן ציבור אחד לקרבן ציבור שני, בן קרבן ציבור דמוסף לקרבן ציבור דשני תמידין. דקרבן ציבור חיובו הוא על הציבור דוקא, דעל כל הציבור יחד מוטלת החוב להביא קרבן מוסף וזוהי חובת הציבור, אבל תמיד אם שהוא קרבן ציבור אבל החיוב הוא לא על הציבור בתור ציבור אלא החיוב הוא על כל יחיד ויחיד בפני עצמו, אלא שכל היחידים יכולים להביא קרבן ציבור אחד.

Translation: It appears that we can prove that there is a major difference between two of the sacrifices that are brought on behalf of the community; the Mussaf sacrifice and the daily Tamid sacrifice. A communal sacrifice is an obligation of the community. In the case of the Mussaf sacrifice the community as a whole is required to bring it. However in the case of the Korban Tamid although it is described as a communal sacrifice, the responsibility to bring it is not placed on the community as a community. Instead every person

להבין את התפלה

individually has an obligation to bring the Tamid sacrifice but the Torah allows the individuals to join together to bring one sacrifice.

וחלוק דינו דקרבן ציבור דקרבן מוסף מקרבן ציבור דתמיד דקרבן מוסף החובה הוא לא היחיד כלל אלא דווקא על הציבור כולו אבל חיוב דתמיד הוא על כל יחיד ויחיד דמהם מתהווה הציבור. ואם כה נאמר שפיר מובן החילוק בין תפלת מוסף שבעיקרה נתקנה על קרבן ציבור לכן בעי ציבור, דהיינו חבר עיר. אבל התפלות דתקנום כנגד תמידים לא בעי חבר עיר, דהרי תקנום כנגד תמידין ותמידין בעצמם חובתם הוא חובת כל יחיד ויחיד.

Translation: The difference between the communal obligation to bring the Tamid sacrifice and the communal obligation to bring the Mussaf sacrifice is that each individual has no responsibility to see to it that the Mussaf sacrifice is brought. It is wholly a communal responsibility. However, the Tamid sacrifice is the responsibility of each individual who together make up the community. That helps us understand the difference between Tefilas Mussaf and the other Tefilos. Since the Korban Mussaf is always viewed as the responsibility of the community, Tefilas Mussaf is also viewed as a community responsibility and can only be said in a group of ten or more men which the Gemara describes as the Chever Ha'ir. The other Tefilos that were instituted to commemorate the Korban Tamid do not require Chever Ha'ir because they were instituted to commemorate the Tamid sacrifice that was viewed as the responsibility of each individual.

Rabbi Elberg then explains why the קרבן מוסף was not brought in the מדבר, in the desert:

הפרדס-אולם אם נימא דקרבן מוסף הוא חובת הציבור וחיובו תלוי בחלות דשם ציבור יתכן בזה ליישב דברי הרמב"ן התמוהים שכתב דבמדבד לא קרבו מוספין. דהנה תואר ציבור קיבלו ישראל רק לאחר כניסתם לארץ ישראל, כמו שביאר הגאון בעל צפנת פענח שחלות של ציבור קיבלו ישראל לאחד כניסתם לארץ ישראל מפני שארץ ישראל מיוחדת לישראל והוא עושה את כל ישראל השוכנים עליה כאיש אחד.

Translation: Because the Mussaf sacrifice was the responsibility of the community, it could not be brought until the Jewish People reached the stage of being considered a community. Now we can explain why the Ramban held the position that the Jewish People were not required to bring the Mussaf sacrifice until they entered Eretz Yisroel. The Jewish People only received their designation as a community after they entered Eretz Yisroel. That point was made by the Zafnas Pa'Neach that the designation of community was given to the Jewish People only after they entered Eretz Yisroel. Only with the Land of Israel becoming the home of the Jewish People did the Jewish People become a community. The Land of Israel being the homeland of the Jewish People transformed the individual Jewish People who lived there into a community.

A further explanation as to why the rules for תפלת מוסף are different than for the other תפילות:

פירוש מקור הברכה למשנה' ויש לומר דשאני תפילת המוספין דלא תקנום אנשי כנסת הגדולה כלל אלא אותן החכמים שהיו אחר החורבן שלא היה מקריבים עוד קרבנות לפיכך

1. This book is available at www.hebrewbooks.org. Neither the name of the author nor the date of publication are discernable except that the book was published in Lemberg.

תקנום להזכיר בתפילת המוספין מעשה הקרבנות משום ונשלמה פרים שפתינו מה שאין כן בשאר התפילות דאנשי כנסת הגדולה תקנום שבימיהם היה הבית על מכוננו והיו מקריבים הקרבנות בכל יום תמיד ולכן לא היו צריכים להזכיר בתפילתן מעשה הקרבנות ולא קבעו בהן אלא רחמים ותחנונים בלבד.

Translation: We can explain that Tefilas Mussaf is different from the other Tefilos in that the Men of the Great Assembly did not establish Tefilas Mussaf. The ones who established Tefilas Mussaf were the Sages who lived after the destruction of the Temple, at the time that it was no longer possible to bring the sacrifices. That explains why our Sages included details about the Mussaf sacrifice in the Mussaf prayers but did not require that the details of the daily sacrifices be included in the weekday prayers. They included the details of the Mussaf sacrifice in the Mussaf prayers based on the rule that we ask G-d to accept the movements of our lips in place of the sacrifices. That is not true about the other Tefilos. They were established by the Men of the Great Assembly at a time when the Beis Hamikdash was still standing and the sacrifices were still being brought. That is why the other Tefilos do not include any words that reflect the details of the daily sacrifices and include only supplication and praise.

רש"י interprets the term: **חבר עיר** as congregation when the term appears in **מסכת ברכות**. When the term appears again in **מסכת מגילה**, he interprets the term in the same way as the **רמב"ם** did in **מסכת ברכות**:

רש"י מסכת מגילה דף כ"ז ע"ב ב'–חבר עיר – תלמיד חכם המתעסק בצרכי צבור.

Translation: A sage who involves himself in the needs of the community.

The **ריטב"א** explains how the term can have two definitions:

חידושי הריטב"א מסכת ראש השנה דף לד' ע"ב ב'–לא אמרו אלא בחבר עיר. פי' בצבור, ובמסכת מגילה (כ"ז ב') אמרו חבר עיר על חבר הממונה על כל דבר מצוה המוטל על הציבור, והוא מן הלשונות שבתלמוד שענינם מתחלף.

Translation: Chever Ha'Er means congregation. But in Masechet Megilah when the Gemara uses the term, it means a sage who was appointed to involve himself with the needs of the community. This term, Chever Ha'Er is one of those terms found in the Gemara that has more than one definition.